

βρομάρι

βρομάρι, το, ουσ. [<βρόμη (= δημητριακό που χρησιμοποιείται ως ζωοτροφή) + κατάλ. -άρι], ιδ. εύχρ. στη φρ. αλέθω το ίδιο βρομάρι, (στη γλώσσα της αργκό)επαναλαμβάνω συνέχεια τα ίδια λόγια, τις ίδιες δικαιολογίες, ιδίως στον ανακριτή: «τρεις μέρες τον έχουν στην ανάκριση κι αυτός τους αλέθει το ίδιο βρομάρι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας